

Sygn. akt: XVI GCo 78/11 Dnia 26 kwietnia 2011 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący – SSO Marta Sadowska

po rozpoznaniu w dniu kwietnia 2011 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przeciwko **T. K.**

o udzielenie zabezpieczenia roszczenia

p o s t a n a w i a:

oddalić wniosek.

SSO Marta Sadowska

UZASADNIENIE

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. złożył w tutejszym Sądzie wniosek o zabezpieczenie roszczenia przeciwko obowiązanemu T. K., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą VitaDirect o zaprzestanie działań stanowiących czyny nieuczciwej konkurencji, polegających na prowadzeniu przez obowiązanego T. K. sprzecznej z prawem i wprowadzającej w błąd konsumentów reklamy suplementów diety pod nazwami (...), (...), (...) oraz (...) poprzez:

- zakazanie obowiązanemu T. K. na czas trwania postępowania emisji telewizyjnych spotów reklamowych, których przedmiotem są suplementy diety pod nazwą (...), (...), S. C.” oraz (...),
- wprowadzania do obrotu suplementów diety pod nazwą (...), (...), S. C.” oraz (...) w opakowaniach, na których zamieszczone są hasła reklamowe będące sprzeczną z prawem i wprowadzającą w błąd reklamą.

W uzasadnieniu wniosku Uprawniony podał, iż jest firmą farmaceutyczną produkującą i dystrybuującą jedyny dopuszczony do obrotu w Polsce produkt leczniczy dostępny bez recepty, ze wskazaniami terapeutycznymi do stosowania jako środek zmniejszający masę ciała u osób z nadwagą.

Obowiązany natomiast prowadzi produkcję suplementów diety o nazwie (...), (...), (...) oraz (...). Do suplementów jako środków spożywczych nie zaliczają się produkty posiadające właściwości produktu leczniczego i dlatego ich reklama nie może odwoływać się do właściwości zapobiegania chorobom lub ich leczeniu.

Tymczasem, Obowiązany na opakowaniach i telewizyjnych spotach reklamowych wymienionych produktów posługuje się sformułowaniami, z których wynika, iż produkty te mają zastosowanie w kuracjach odchudzających i zapewniają redukcję tkanki tłuszczowej. Sugeruje więc, że rzezczone środki pozwalają zwalczyć otyłość, która w Międzynarodowej Klasyfikacji ICD-10 została uznana za jednostkę chorobową. Zachowanie Obowiązanego należy tym samym zakwalifikować jako czyn nieuczciwej konkurencji w zakresie reklamy sprzecznej z prawem i wprowadzającej w błąd

konsumenta. Znalazło to zresztą swoje potwierdzenie w decyzji Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, który zakazał przedmiotowych reklam. Obowiązany jednak nie zastosował się do tej decyzji.

Uzasadniając posiadanie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia Uprawniony wskazał, iż kampanie reklamowe Obowiązanego prowadzone są w określonych przedziałach czasowych. Powoduje to, że w dacie zapadnięcia prawomocnego orzeczenia w sprawie z powództwa Uprawnionego, nawet korzystne dla niego orzeczenie będzie bezprzedmiotowe w zakresie w jakim wnioskodawcy przysługuje prawo żądania zaniechania niedozwolonych działań. Przyjąć bowiem należy, zdaniem Uprawnionego, iż w dacie prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy Obowiązany zaprzestanie niedozwolonych działań nie z powodu ich bezprawności, tylko z powodu prowadzenia kampanii przy użyciu nowych materiałów reklamowych.

Poza tym Uprawniony stwierdził, że Obowiązany po otrzymaniu decyzji PPIS zintensyfikował swoje działania promocyjne, co może świadczyć o jego złej woli.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 730 i 730¹ k.p.c. przesłankami ustawowymi zabezpieczenia roszczenia są:

1. uwiarygodnienie roszczenia, tj. uprawdopodobnienie jego zasadności,
2. uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Wskazane warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne.

W niniejszej sprawie, Uprawniony nie wykazał posiadania przez siebie interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia.

Według art. 730¹ § 2 k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

W uzasadnieniu wniosku Uprawniony w żaden sposób nie odniósł się do ww. przesłanki, tj. istnienia okoliczności utrudniających bądź uniemożliwiających osiągnięcie celu postępowania. Poprzestał na rozważaniach w kwestii skuteczności ewentualnie zapadłego wyroku, a więc dotyczących okresu po zakończeniu niniejszej sprawy. Instytucja zabezpieczenia roszczenia ma zastosowanie wyłącznie w czasie trwania postępowania. Wnioskodawca jest zatem zobowiązany do wykazania, iż to w tym okresie mogą nastąpić zdarzenia, które uniemożliwią realizację przewidywanego rozstrzygnięcia sądowego. Przypuszczalne zachowanie Obowiązanego po tym czasie są bez znaczenia dla zasadności wniosku i nie mogą stanowić podstawy jego pozytywnego rozstrzygnięcia.

Sama zła wola Obowiązanego także nie stanowi takiej przesłanki, gdyż musi za sobą pociągać działania o skutku jak powyżej. Uprawniony nic o takich działaniach nie wspomniał.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 730¹ k.p.c. w związku z art. 735 k.p.c. i 738 k.p.c., postanowił jak w sentencji.

SSO Marta Sadowska

ZARZĄDZENIE:

(...)